

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/853 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 mai 2017

de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 91/477/CEE ⁽³⁾ a Consiliului a instituit o măsură de însoțire pentru piața internă. Aceasta a stabilit un echilibru între, pe de o parte, angajamentul de a asigura, într-o anumită măsură, libera circulație în cadrul Uniunii a anumitor arme de foc și a unor componente esențiale ale acestora și, pe de altă parte, necesitatea de a controla libertatea respectivă prin recurgerea la garanții de securitate adecvate produselor în cauză.
- (2) Anumite aspecte ale Directivei 91/477/CEE necesită ameliorări suplimentare și proporționale, pentru a combate utilizarea necorespunzătoare a armelor de foc în scopuri criminale și ținând cont de actele teroriste recente. În acest context, prin comunicarea sa din 28 aprilie 2015 intitulată „Agenda europeană privind securitatea”, Comisia a cerut revizuirea directivei menționate, precum și o abordare comună cu privire la dezactivarea armelor de foc în vederea prevenirii reactivării și utilizării acestora de către infractori.
- (3) Odată ce armele de foc sunt achiziționate în mod legal și deținute în conformitate cu Directiva 91/477/CEE, ar trebui să se aplice dispozițiile naționale cu privire la portul de armă, vânatoare sau tirul sportiv.
- (4) În sensul Directivei 91/477/CEE, definiția termenului „intermediar” ar trebui să acopere orice persoană fizică sau juridică, inclusiv parteneriatele, iar termenul „furnizare” ar trebui considerat ca incluzând împrumutul și leasingul. În ceea ce privește obligațiile armurierilor care sunt aplicabile și activităților intermediarilor, Directiva 91/477/CEE ar trebui să se aplice, de asemenea, intermediarilor, întrucât aceștia furnizează servicii similare celor furnizate de armurieri, în măsura în care aceștia se află în poziția de a îndeplini aceste obligații și dacă acestea nu sunt îndeplinite de un armurier pentru aceeași tranzacție.
- (5) Activitățile unui armurier nu includ numai fabricarea, ci și modificarea sau transformarea armelor de foc, a componentelor esențiale sau a muniției, cum ar fi scurtarea unei arme de foc complete, care conduc la o modificare a categoriei sau subcategoriei acesteia. Activitățile exclusiv private, fără caracter comercial, cum sunt încărcarea manuală și reincărcarea muniției din componente de muniție în scopuri personale sau modificări ale armelor de foc sau ale componentelor esențiale deținute de persoana în cauză, cum ar fi modificări ale patului de armă sau ale vizorului sau lucrări de întreținere menite să reducă uzura fizică a componentelor esențiale, nu ar trebui considerate a fi activități pe care doar un armurier are dreptul să le întreprindă.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 77.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 martie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 25 aprilie 2017.

⁽³⁾ Directiva 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 256, 13.9.1991, p. 51).

- (6) Pentru a se spori trasabilitatea tuturor armelor de foc și a componentelor esențiale și pentru a se facilita libera circulație a acestora, toate armele de foc sau componentele esențiale ale acestora ar trebui marcate cu un marcaj clar, permanent și unic și înregistrate în sistemele informatice de înregistrare a datelor ale statelor membre.
- (7) Registrele păstrate în sistemele computerizate de înregistrare a datelor ar trebui să conțină toate informațiile care să permită realizarea conexiunii dintre o armă de foc și deținătorul acesteia și ar trebui să înregistreze numele producătorului sau denumirea, țara sau locul de fabricație, tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie al armei de foc sau orice marcaj unic aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul armei de foc. Componentele esențiale altele decât cadrul sau recuperatorul ar trebui înregistrate în sistemele computerizate de înregistrare a datelor în registrul aferent armei de foc pe care urmează să fie montate.
- (8) Pentru a preveni ștergerea cu ușurință a marcajelor și pentru a preciza care sunt componentele esențiale pe care ar trebui aplicat marcajul, ar trebui să se introducă norme comune ale Uniunii privind marcarea. Aceste norme ar trebui să se aplice doar armelor de foc și componentelor esențiale care sunt fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, la introducerea lor pe piață, în timp ce armele de foc și componentele fabricate sau importate în Uniune anterior acestei date ar trebui să intre în continuare sub incidența cerințelor privind marcarea și înregistrarea din Directiva 91/477/CEE aplicabile până la acea dată.
- (9) Date fiind caracterul periculos și durabilitatea armelor de foc și a componentelor esențiale, pentru a asigura că autoritățile competente sunt în măsură să urmărească armele de foc și componentele esențiale în scopul procedurilor administrative și penale și ținând cont de dreptul procesual național, este necesar ca registrele din sistemul computerizat de înregistrare a datelor să fie păstrate pentru o perioadă de 30 de ani după distrugerea armelor de foc și a componentelor esențiale respective. Accesul la aceste registre și la toate datele cu caracter personal aferente ar trebui să se limiteze la autoritățile competente și ar trebui să fie autorizat numai până la zece ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale vizate în scopul acordării sau retragerii autorizațiilor sau în cadrul procedurilor vamale, inclusiv al unor posibile impuneri de sancțiuni administrative, și până la 30 de ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale atunci când accesul este necesar pentru aplicarea dreptului penal.
- (10) Schimbul eficient de informații între armurieri și intermediari, pe de o parte, și autoritățile naționale competente, pe de altă parte, este important pentru funcționarea eficace a sistemelor computerizate de înregistrare a datelor. Prin urmare, armurierii și intermediarii ar trebui să furnizeze informații autorităților naționale competente, fără întârzieri nejustificate. Pentru a facilita acest lucru, autoritățile naționale competente ar trebui să instituie un mijloc de conexiune electronică accesibil armurierilor și intermediarilor, care poate include trimiterea informației prin e-mail sau în mod direct printr-o bază de date sau alt registru.
- (11) În ceea ce privește obligația statelor membre de a dispune de un sistem de monitorizare pentru a asigura îndeplinirea condițiilor de autorizare a armelor de foc pe întreaga durată a autorizării, statele membre ar trebui să decidă dacă evaluarea implică sau nu un test medical sau psihologic prealabil.
- (12) Fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind răspunderea profesională, prin efectuarea evaluării datelor medicale sau psihologice pertinente nu ar trebui să se presupună că răspunderea pentru furnizarea datelor respective revine cadrului medical sau altor persoane care furnizează aceste date atunci când armele de foc deținute în conformitate cu Directiva 91/477/CEE sunt folosite în mod necorespunzător.
- (13) Armele de foc și muniția ar trebui depozitate în condiții de securitate atunci când nu se află sub supraveghere directă. În cazul în care nu sunt depozitate într-un seif, armele de foc și muniția ar trebui să fie depozitate în spații separate. Atunci când arma de foc și muniția urmează să fie înmânate unui transportator pentru a fi transportate, transportatorul în cauză ar trebui să fie responsabil cu supravegherea și depozitarea corespunzătoare. Criteriile pentru depozitarea corespunzătoare și pentru transportul în condiții de siguranță ar trebui definite în dreptul intern, ținându-se seama de numărul și categoria armelor de foc în cauză.
- (14) Directiva 91/477/CEE nu ar trebui să afecteze normele statelor membre care permit derularea tranzacțiilor legale în care sunt implicate arme de foc, componente esențiale și muniție prin intermediul comenzilor prin poștă, al internetului sau al „contractelor la distanță” în sensul Directivei 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, de exemplu prin cataloage de licitație online sau prin anunțuri clasificate, telefon sau e-mail. Este esențial însă ca identitățile părților la aceste tranzacții și capacitatea lor legală de a le încheia să poată fi verificate și să fie într-adevăr verificate. În ceea ce privește cumpărătorii, este prin urmare adecvat să se asigure că identitatea lor și, dacă este cazul, faptul că dețin o autorizație de achiziționare a unei arme de foc,

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

a componentelor esențiale sau a muniției, înainte sau cel puțin la momentul livrării, sunt verificate de către un armurier sau intermediar deținător de licență sau autorizat, sau de către o autoritate publică sau un reprezentant al acestei autorități.

- (15) Ar trebui introduse, în Directiva 91/477/CEE, norme mai stricte în ceea ce privește cele mai periculoase arme de foc, pentru a se asigura că nu sunt permise, cu câteva excepții limitate și justificate corespunzător, achiziționarea, deținerea sau comerțul cu acestea. În cazul în care aceste norme nu sunt respectate, statele membre ar trebui să ia toate măsurile adecvate, care ar putea include confiscarea armelor de foc în cauză.
- (16) Statele membre ar trebui, cu toate acestea, să aibă posibilitatea de a autoriza achiziționarea și deținerea de arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A când acest lucru este necesar în scopuri educative, culturale, incluzând filmul și teatrul, de cercetare sau istorice. Printre persoanele autorizate se pot număra tehnicieni în domeniul armamentului, persoane care se ocupă de instalații de testare, fabricanți, experți autorizați, experți criminaliști și, în anumite cazuri, persoane implicate în producția de filme sau de programe de televiziune. De asemenea, ar trebui să li se permită statelor membre să autorizeze achiziția sau deținerea de către persoanele fizice a unor arme de foc, a unor componente esențiale ale acestora și a muniției clasificate în categoria A pentru apărarea națională, cum ar fi în contextul instruirii militare voluntare prevăzute de dreptul intern în cauză.
- (17) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a acorda autorizații muzeelor recunoscute și colecționarilor recunoscuți, pentru achiziționarea și deținerea de arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, când acest lucru este necesar în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale sau de patrimoniu, cu condiția ca acele muzee și acei colecționari să demonstreze, înainte de a li se acorda o astfel de autorizație, că au luat măsurile necesare pentru a aborda orice riscuri la adresa securității sau a ordinii publice, inclusiv prin depozitarea în condiții corespunzătoare. Orice astfel de autorizație ar trebui să țină cont de situația specifică și să o reflecte, inclusiv natura colecției și scopul acesteia, iar statele membre ar trebui să se asigure că dispun de un sistem de monitorizare a colecționarilor și a colecțiilor.
- (18) Armurierii și intermediarii nu ar trebui să fie împiedicați să manevreze arme de foc, componente esențiale și muniție clasificată în categoria A în cazurile în care fie achiziționarea și deținerea unor astfel de arme de foc, componente esențiale și muniție sunt permise în mod excepțional, atunci când manevrarea de către aceștia este necesară în scopul dezactivării sau al conversiei, fie ori de câte ori este permis în temeiul Directivei 91/477/CEE, astfel cum este modificată de prezenta directivă. De asemenea, armurierii și intermediarii nu ar trebui să fie împiedicați să manevreze astfel de arme, componente esențiale și muniție în cazurile care nu sunt reglementate de Directiva 91/477/CEE, astfel cum este modificată de prezenta directivă, cum ar fi în cazul armelor de foc, componentelor esențiale și muniției destinate exportului în afara Uniunii sau al armelor destinate achiziționării de către forțele armate, de către poliție sau de către autoritățile publice.
- (19) Armurierii și intermediarii ar trebui să aibă dreptul să refuze să finalizeze orice tranzacție pentru achiziția de muniție completă sau a unor componente active de muniție pe care o consideră suspectă. O tranzacție poate fi considerată suspectă dacă, de exemplu, implică cantități neobișnuite pentru uzul privat avut în vedere, dacă cumpărătorul pare nefamiliarizat cu utilizarea muniției sau insistă să plătească în numerar, refuzând totodată să prezinte un act de identitate. Armurierii și intermediarii ar trebui, de asemenea, să poată raporta astfel de tranzacții suspecte autorităților competente.
- (20) Riscul transformării armelor acustice și a altor tipuri de arme cu gloanțe oarbe în arme de foc adevărate este ridicat. Prin urmare, este esențial să fie rezolvată problema utilizării, pentru săvârșirea de infracțiuni, a acestor arme de foc transformate, îndeosebi prin includerea acestor arme în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CEE. În plus, pentru a se evita riscul ca armele de alarmă și cele de semnalizare să fie fabricate într-un mod care le permite să fie transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, Comisia ar trebui să adopte specificații tehnice pentru a se asigura faptul că aceste arme nu pot fi astfel transformate.
- (21) Luând în considerare riscul ridicat al reactivării armelor de foc dezactivate în mod necorespunzător și pentru a îmbunătăți securitatea în întreaga Uniune, Directiva 91/477/CEE ar trebui să se aplice respectivelor arme de foc. În plus, ar trebui inclusă o definiție a armelor de foc dezactivate care să reflecte principiile generale ale dezactivării armelor de foc, astfel cum se prevede în Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniție, atașat la Decizia 2014/164/UE a Consiliului ⁽¹⁾, care transpune protocolul respectiv în cadrul juridic al Uniunii.

⁽¹⁾ Decizia 2014/164/UE a Consiliului din 11 februarie 2014 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (JO L 89, 25.3.2014, p. 7).

- (22) Armele de foc destinate utilizării militare, cum sunt AK47 și M16, care sunt echipate cu selector de focuri și care pot fi ajustate manual între moduri automate și semiautomate ar trebui să fie clasificate ca arme de foc de la categoria A și, prin urmare, ar trebui să fie interzise pentru civili. Dacă sunt transformate în arme de foc semiautomate, acestea ar trebui să fie clasificate la punctul 6 de la categoria A.
- (23) Anumite arme de foc semiautomate pot fi transformate cu ușurință în arme de foc automate, fapt ce constituie o amenințare la adresa securității. Chiar și în absența unei astfel de conversii, anumite arme de foc semiautomate ar putea fi foarte periculoase atunci când capacitatea lor în ceea ce privește numărul de cartușe este ridicată. Prin urmare, uzul civil al armelor de foc semiautomate cu încărcător fix care permit tragerea unui număr mare de cartușe, precum și al armelor de foc semiautomate în combinație cu un încărcător detașabil cu un număr mare de cartușe ar trebui să fie interzis. Simpla posibilitate de a monta un încărcător cu o capacitate de peste 10 cartușe în cazul armelor de foc cu țeavă lungă și de peste 20 de cartușe în cazul armelor de foc cu țeavă scurtă nu determină clasificarea într-o anumită categorie.
- (24) Fără a aduce atingere reînnoirii autorizației în conformitate cu Directiva 91/477/CEE, armele de foc semiautomate care utilizează percuția anulară, inclusiv cele cu un calibru de 22 sau mai mic, nu ar trebui clasificate la categoria A decât dacă au fost transformate din arme de foc automate.
- (25) Prevederile Directivei 91/477/CEE privind permisul european pentru arme de foc ca principal document necesar pentru desfășurarea de către practicanții de tir sportiv și de alte persoane autorizate în conformitate cu respectiva directivă a activităților lor respective ar trebui îmbunătățite prin includerea în prevederile aplicabile a trimerii la armele de foc încadrate la categoria A, fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a alege să aplice norme mai stricte.
- (26) Directiva 91/477/CEE nu ar trebui să se aplice obiectelor care au aspectul fizic al unei arme de foc („copiile”), dar care sunt fabricate în așa fel încât nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.
- (27) În cazul în care statele membre dispun de legislație care reglementează armele antice, astfel de arme nu intră sub incidența cerințelor Directivei 91/477/CEE. Reproductorile armelor antice nu au însă aceeași importanță istorică și nu suscită același interes și pot fi fabricate cu ajutorul unor tehnici moderne care le pot îmbunătăți durabilitatea și precizia. Prin urmare, astfel de reproduceri ale unor arme de foc ar trebui să intre în domeniul de aplicare al Directivei 91/477/CEE. Directiva 91/477/CEE nu se aplică altor obiecte, cum sunt dispozitivele de tip „airsoft”, care nu corespund definiției armelor de foc și nu sunt reglementate prin respectiva directivă.
- (28) Pentru a ameliora funcționarea schimbului de informații între statele membre, ar fi util dacă Comisia ar putea să evalueze elementele necesare pentru un sistem care să sprijine schimbul de informații conținute în cadrul sistemelor computerizate de înregistrare a datelor ale statelor membre, inclusiv fezabilitatea acordării accesului la aceste sisteme pentru fiecare stat membru. Sistemul respectiv poate utiliza un modul al Sistemului de informare al pieței interne („IMI”) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, special conceput pentru armele de foc. Un astfel de schimb de informații între statele membre ar trebui să aibă loc cu respectarea normelor privind protecția datelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. În cazul în care autoritatea competentă are nevoie să acceseze cazierul unei persoane care solicită un permis de port-armă, această autoritate ar trebui să fie în măsură să obțină informațiile în cauză în temeiul Deciziei-cadru 2009/315/JAI a Consiliului ⁽³⁾. Evaluarea Comisiei ar putea fi însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă în care sunt luate în considerare instrumentele existente pentru schimbul de informații.
- (29) Pentru a asigura un schimb adecvat de informații prin mijloace electronice între statele membre cu privire la autorizațiile acordate pentru transferul de arme de foc către un alt stat membru și la refuzurile de a acorda

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽³⁾ Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierul judiciar între statele membre (JO L 93, 7.4.2009, p. 23).

autorizația de a achiziționa sau deține arme de foc, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea unor dispoziții care să permită statelor membre să creeze un astfel de sistem de schimb de informații. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca aceste consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală în pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții acestora au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (31) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (32) Regulamentul (UE) 2016/679 ar trebui să se aplice prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în cadrul Directivei 91/477/CEE. În cazul în care datele cu caracter personal colectate în temeiul Directivei 91/477/CEE sunt prelucrate în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal, autoritățile care prelucrează respectivele date ar trebui să respecte normele adoptate în temeiul Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.
- (33) Deoarece obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (34) Prin urmare, Directiva 91/477/CEE ar trebui modificată în consecință.
- (35) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (36) În ceea ce privește Elveția, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁶⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽³⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁵⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁷⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

- (37) În ceea ce privește Liechtensteinul, prezenta directivă, precum și Directiva 91/477/CEE constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența domeniilor menționate la articolul 1 din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 91/477/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

- (1) În înțelesul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. «armă de foc» înseamnă orice armă portabilă cu țevă care poate expulza, este concepută să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie, cu excepția cazului în care este exclusă de la definiția respectivă pentru unul dintre motivele enumerate în secțiunea III din anexa I. Armele de foc sunt clasificate în secțiunea II din anexa I.

Se consideră că un obiect poate fi transformat pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

- (a) are aspectul unei arme de foc; și
- (b) ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este confecționat poate fi rapid transformat în acest scop;
2. «componentă esențială» înseamnă țeava, cadrul, recuperatorul, inclusiv recuperatoarele superior și inferior, după caz, manșonul mobil, cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul, care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze;
3. «muniție» înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru în cauză;
4. «arme de alarmă și arme de semnalizare» înseamnă dispozitive echipate cu un tub de cartuș, care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau cartușe pirotehnice de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active și care nu pot fi transformate pentru a expulza o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie;
5. «arme de spectacol și arme acustice» înseamnă arme de foc transformate cu scopul specific de a fi utilizate în mod exclusiv pentru a trage gloanțe oarbe, de exemplu în reprezentații teatrale, sesiuni fotografice, filme și înregistrări de televiziune, reconstituirea unor evenimente istorice, parade, evenimente sportive și instruire;
6. «arme de foc dezactivate» înseamnă arme de foc care au fost făcute definitiv impropriei folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc în cauză au devenit definitiv nefuncționale și imposibil de demontat, înlocuit sau modificat, într-un mod care să nu permită în niciun fel reactivarea armei de foc;
7. «muzeu» înseamnă o instituție permanentă, aflată în serviciul societății și al dezvoltării acesteia, deschisă publicului, care achiziționează, conservă, cercetează și expune arme de foc, componente esențiale sau muniție în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale, de patrimoniu sau de divertisment și care este recunoscută ca atare de statul membru în cauză;

⁽¹⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽²⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

8. «colecționar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică care se ocupă cu colectarea și conservarea armelor de foc, a componentelor esențiale sau a muniției în scopuri istorice, culturale, științifice, tehnice, educaționale sau de patrimoniu și care este recunoscută ca atare de statul membru în cauză;
 9. «armurier» înseamnă orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate constă, integral sau parțial, în:
 - (a) fabricarea, comerțul, schimbul, închirierea, repararea, modificarea sau transformarea armelor de foc sau a componentelor esențiale; sau
 - (b) fabricarea, comerțul, schimbul, modificarea sau conversia muniției;
 10. «intermediar» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, cu excepția armurierilor, a cărei activitate constă, integral sau parțial, în:
 - (a) negocierea sau realizarea de tranzacții pentru achiziționarea, vânzarea sau furnizarea de arme de foc, de componente esențiale ale acestora sau de muniție; sau
 - (b) realizarea transferului de arme de foc, de componente esențiale sau de muniție pe teritoriul unui stat membru, dintr-un stat membru în altul, dintr-un stat membru către o țară terță sau dintr-o țară terță către un stat membru;
 11. «fabricare ilicită» înseamnă fabricarea sau montarea de arme de foc, de componente esențiale ale acestora și de muniție:
 - (a) din orice componente esențiale traficate ilicit;
 - (b) fără o autorizație eliberată în conformitate cu articolul 4 de către o autoritate competentă a statului membru în care are loc fabricarea sau asamblarea; sau
 - (c) fără marcarea armelor de foc la data fabricării lor, în conformitate cu articolul 4;
 12. «trafic ilicit» înseamnă achiziționarea, vânzarea, livrarea, circulația sau transferul armelor de foc, al componentelor esențiale ale acestora sau al muniției din sau pe teritoriul unui stat membru către teritoriul unui alt stat membru, dacă oricare dintre statele membre în cauză nu autorizează acest lucru în conformitate cu prezenta directivă sau dacă armele de foc, componentele esențiale sau muniția nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4;
 13. «urmărire» înseamnă urmărirea sistematică a armelor de foc și, atunci când este posibil, a componentelor esențiale ale acestora și a muniției pentru acestea, de la fabricant până la cumpărător, pentru a ajuta autoritățile competente ale statelor membre în procesul de detectare, investigare și analizare a fabricării ilicite și a traficului ilicit.
 - (2) În sensul prezentei directive, persoanele sunt considerate drept rezidenți ai țării indicate prin adresa menționată în documentul oficial ce face dovada de rezidență, cum ar fi un pașaport sau o carte națională de identitate, care, în timpul unui control privind achiziționarea sau deținerea, este prezentată autorităților competente ale unui stat membru sau unui armurier sau intermediar. În cazul în care adresa unei persoane nu este menționată pe pașaportul sau pe cartea națională de identitate a acesteia, țara de rezidență a acesteia se stabilește pe baza oricărei alte dovezi oficiale de rezidență recunoscute de statul membru vizat.
 - (3) Un «pașaport european pentru arme de foc» se emite, la cerere, de către autoritățile competente ale unui stat membru unei persoane care devine în mod legal posesorul și utilizatorul unei arme de foc. Pașaportul este valabil pentru o perioadă maximă de cinci ani, care poate fi extinsă, și conține informațiile menționate în anexa II. Este un document netrasmisibil, în care se înscriu arma sau armele de foc deținute și utilizate de către titularul permisului. Pașaportul trebuie să fie întotdeauna în posesia persoanei care utilizează arma de foc și orice schimbare în ceea ce privește deținerea armei de foc sau caracteristicile armei de foc, precum și în ceea ce privește pierderea sau furtul acesteia este indicată în pașaport.”
2. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 2
- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării dispozițiilor de drept intern cu privire la portul de armă, vânătoria sau tirul sportiv, utilizând arme achiziționate și deținute în mod legal în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Prezenta directivă nu se aplică achiziționării sau deținerii de arme și muniție, în conformitate cu legislația națională, de către forțele armate, poliție sau autoritățile publice. Aceasta nu se aplică nici în cazul transferurilor reglementate de Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(* Directiva 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității (JO L 146, 10.6.2009, p. 1)."

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În ceea ce privește armele de foc fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, statele membre se asigură că orice astfel armă de foc sau componentă esențială introdusă pe piață a fost:

- (a) prevăzută cu un marcaj unic, clar și permanent imediat după fabricare și cel târziu înaintea introducerii sale pe piață, sau fără întârziere după importul în Uniune; și
- (b) înregistrată în conformitate cu prezenta directivă imediat după fabricare și cel târziu înaintea introducerii sale pe piață, sau fără întârziere după importul în Uniune.

(2) Marcajul unic menționat la alineatul (1) litera (a) include numele producătorului sau denumirea mărcii, țara sau locul fabricării, numărul de serie și anul de fabricație (dacă acesta nu face parte din numărul de serie) și modelul, dacă este posibil. Acest lucru nu aduce atingere aplicării mărcii comerciale a producătorului. În cazul în care o componentă esențială este prea mică pentru a fi marcată în conformitate cu prezentul articol, aceasta este marcată cel puțin cu un număr de serie sau un cod alfanumeric sau digital.

Cerințele de marcare pentru armele de foc sau pentru componentele esențiale care au o importanță istorică deosebită se stabilesc în conformitate cu legislația națională.

Statele membre se asigură că fiecare pachet elementar de muniție completă este marcat astfel încât să indice numele producătorului, numărul de identificare a lotului, calibrul și tipul de muniție.

În sensul alineatului (1) și al prezentului alineat, statele membre pot alege să aplice dispozițiile Convenției Organizației Națiunilor Unite din 1 iulie 1969 privind recunoașterea reciprocă a marcajelor de identificare a armelor de calibrul mic.

Mai mult, la data transferului armelor de foc sau al componentelor esențiale ale acestora din stocurile guvernamentale în uzul civil permanent, statele membre asigură marcajul unic, conform alineatului (1), care permite identificarea entității care efectuează transferul.

(2a) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc specificații tehnice pentru marcaj. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(3) Fiecare stat membru instituie un sistem de reglementare a activităților armurierilor și intermediarilor. Aceste sisteme includ cel puțin următoarele măsuri:

- (a) înregistrarea armurierilor și intermediarilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul respectivului stat membru;
- (b) acordarea de licențe sau de autorizații pentru activitățile armurierilor și intermediarilor desfășurate pe teritoriul respectivului stat membru; și
- (c) un control privind integritatea personală și profesională și competențele relevante ale armurierului sau intermediarului în cauză. Dacă este vorba despre o persoană juridică, controlul vizează atât persoana juridică, cât și persoana fizică sau persoanele fizice care conduc întreprinderea respectivă.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, teza a doua se înlocuiește cu următorul text:

„Respectivul sistem de stocare a datelor înregistrează toate informațiile referitoare la armele de foc care sunt necesare în vederea urmăririi și identificării acelor arme de foc, inclusiv:

- (a) tipul, marca, modelul, calibrul și numărul de serie al fiecărei arme de foc și marcajul aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul acesteia ca marcaj unic în conformitate cu alineatul (1), care vor servi drept identificator unic pentru fiecare armă de foc;
- (b) numărul de serie sau marcajul unic aplicat pe componentele esențiale, în cazul în care acesta este diferit de marcajul aplicat pe cadrul sau pe recuperatorul fiecărei arme de foc;
- (c) numele și adresa furnizorilor și ale persoanelor care achiziționează sau dețin arma de foc, împreună cu data sau datele relevante; și
- (d) orice transformare sau modificare a unei arme de foc care duce la o modificare a categoriei sau subcategoriei de încadrare a acesteia, inclusiv dezactivarea sau distrugerea sa certificată și data sau datele relevante.

Statele membre se asigură că evidențele privind armele de foc și componentele esențiale, inclusiv datele cu caracter personal aferente, se rețin de către autoritățile competente în sistemele de înregistrare a datelor pentru o perioadă de 30 de ani după distrugerea armelor de foc sau a componentelor esențiale în cauză.

Evidențele privind armele de foc și componentele esențiale menționate la primul paragraf al prezentului alineat și datele cu caracter personal aferente pot fi accesate:

- (a) de către autoritățile competente pentru a acorda sau a retrage autorizațiile menționate la articolul 6 sau 7 sau de către autoritățile competente în scopul procedurilor vamale pe o perioadă de 10 ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale în cauză; și
- (b) de către autoritățile cu atribuții în domeniul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal până la 30 ani după distrugerea armei de foc sau a componentelor esențiale în cauză.

Statele membre asigură ștergerea datelor cu caracter personal din sistemele computerizate de înregistrare a datelor după expirarea perioadelor menționate în al doilea și al treilea paragraf. Acest lucru nu aduce atingere cazurilor în care date cu caracter personal specifice au fost transferate unei autorități competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării sancțiunilor de drept penal și sunt utilizate în acest context specific, sau altor autorități competente într-un scop compatibil prevăzut de legislația națională. În aceste cazuri, prelucrarea datelor în cauză de către autoritățile competente este reglementată de legislația națională a statului membru în cauză, respectându-se pe deplin legislația Uniunii, în special cea în domeniul protecției datelor.”;

(ii) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pe durata întregii lor perioade de activitate, armurierii și intermediarii trebuie să țină un registru în care trebuie să fie înscrise intrările și ieșirile fiecărei arme de foc și fiecărei componente esențiale aflate sub incidența prezentei directive, precum și caracteristicile care permit identificarea și urmărirea armei de foc sau a componentei esențiale respective, în special tipul acestora, marca, modelul, calibrul și numărul de serie ale acestora și numele și adresa furnizorilor și ale persoanelor care le-au achiziționat.

La încetarea activității lor, armurierii și intermediarii predau acest registru autorității naționale responsabile de administrarea sistemelor computerizate de înregistrare a datelor vizate la primul paragraf.

Statele membre se asigură că armurierii și intermediarii stabiliți pe teritoriul lor raportează autorităților naționale competente fără întârzieri nejustificate tranzacțiile în care sunt implicate arme de foc sau componente esențiale, că armurierii și intermediarii dispun de o conexiune electronică cu respectivele autorități în scopul acestei raportări și că sistemele computerizate de înregistrare a datelor sunt actualizate imediat după primirea informațiilor privind aceste tranzacții.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că toate armele de foc pot fi, în orice moment, asociate cu posesorii lor.”

4. Articolul 4a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4a

Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele cărora li s-a acordat un permis sau, în ceea ce privește armele de foc clasificate în categoria C, numai de către persoanele care sunt în mod special autorizate să achiziționeze și să dețină astfel de arme de foc în conformitate cu legislația națională.”

5. Articolul 4b se elimină.

6. Articolele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 5

(1) Fără a aduce atingere articolului 3, statele membre permit achiziționarea și deținerea de arme de foc numai de către persoanele care au un motiv întemeiat și care:

- (a) au împlinit cel puțin vârsta de 18 ani, cu excepția cazurilor de achiziționare (în afara cumpărării) și deținere de arme de foc în scopul practicării vânătorii sau a tirului sportiv, cu condiția ca, în acest caz, persoanele sub 18 ani să aibă permisiunea părinților, să se afle sub îndrumarea părinților sau sub îndrumarea unei persoane adulte care deține un permis pentru arme de foc sau pentru o armă de vânătoare valabil sau să practice aceste activități în cadrul unui centru de instruire care deține licență sau este autorizat în alt mod și ca părintele sau persoana adultă cu un permis valabil de deținere de armă de foc sau de vânătoare să își asume responsabilitatea pentru depozitarea corespunzătoare în conformitate cu articolul 5a; și
- (b) nu sunt susceptibile de a reprezenta un pericol pentru propria persoană sau pentru alții, pentru ordinea publică sau siguranța publică. Se consideră că existența unei condamnări pentru săvârșirea cu intenție și cu violență a unei infracțiuni indică un astfel de pericol.

(2) Statele membre dețin un sistem de monitorizare, pe care îl pot folosi în mod continuu sau periodic, pentru a asigura îndeplinirea condițiilor de autorizare stabilite de legislația națională pe durata autorizării și, între altele, evaluarea informațiilor medicale și psihologice pertinente. Modalitățile specifice ale respectivei monitorizări se stabilesc în conformitate cu legislația națională.

În cazul în care una dintre condițiile de autorizare nu mai este îndeplinită, statele membre retrag autorizația respectivă.

Statele membre nu pot interzice persoanelor rezidente pe teritoriul lor să dețină o armă de foc achiziționată într-un alt stat membru decât dacă interzic achiziționarea aceluiași tip de armă de foc pe teritoriul lor.

(3) Statele membre se asigură că o autorizație pentru achiziționarea și o autorizație pentru deținerea unei arme de foc clasificate în categoria B se retrage în cazul în care se constată că persoana căreia i-a fost acordată respectiva autorizație deține un încărcător care se poate monta pe arme de foc semiautomate cu percuție centrală sau cu repetiție, care:

- (a) poate conține mai mult de 20 de cartușe; sau
- (b) în cazul armelor de foc cu țeavă lungă, poate conține mai mult de 10 cartușe,

cu excepția cazului în care persoana în cauză a primit o autorizație în temeiul articolului 6 sau o autorizație care a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).

Articolul 5a

În vederea reducerii la minimum a riscului ca o persoană neautorizată să aibă acces la arme de foc și muniție, statele membre stabilesc norme cu privire la supravegherea adecvată a armelor de foc și a muniției, precum și norme privind depozitarea corespunzătoare a acestora în condiții de siguranță. Nu este permis ca armele de foc și muniția acestora să fie ușor accesibile împreună. Supravegherea corespunzătoare înseamnă că persoana care deține în mod legal arma de foc sau muniția respectivă are control asupra acesteia în timpul transportului și al utilizării sale. Nivelul de control al sistemelor de depozitare corespunzătoare reflectă numărul și categoria armelor de foc și a muniției vizate.

Articolul 5b

Statele membre se asigură că, în cazurile care implică achiziționarea și vânzarea de arme de foc sau de componente esențiale sau de muniție care se încadrează la categoria A, B sau C, efectuate prin intermediul contractelor la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), identitatea și, atunci când este necesar, autorizația cumpărătorului armei de foc sau a componentelor esențiale sau a muniției sunt verificate înainte de livrarea acestora sau cel mai târziu în momentul livrării acestora către persoana respectivă de către:

- (a) un armurier sau un intermediar deținător de licență sau autorizat; sau
- (b) o autoritate publică sau un reprezentant al respectivei autorități publice.

(* Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

Articolul 6

(1) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2), statele membre iau toate măsurile necesare pentru a interzice achiziționarea și deținerea de arme de foc, de componente esențiale și de muniție clasificate în categoria A. Acestea se asigură că armele de foc, componentele esențiale și muniția care sunt deținute în mod ilegal, cu încălcarea acestei interdicții, sunt confiscate.

(2) În scopul protejării infrastructurii critice, a transporturilor comerciale maritime și a convoaielor cu valoare ridicată, precum și în scopuri de apărare națională, scopuri educaționale, culturale, istorice și de cercetare și fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (1), autoritățile naționale competente pot acorda, în cazuri individuale, în mod excepțional și justificate în mod corespunzător, autorizații pentru arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, dacă acest lucru nu contravine siguranței sau ordinii publice.

(3) Statele membre pot decide să autorizeze, în cazuri individuale speciale, în mod excepțional și justificate în mod corespunzător, colecționari să achiziționeze și să dețină arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoria A, sub rezerva respectării unor condiții stricte privind securitatea, inclusiv aducerea de dovezi autorităților naționale competente care să demonstreze că au fost instituite măsuri pentru a aborda orice riscuri la adresa siguranței sau ordinii publice și că armele de foc, componentele esențiale ale acestora sau muniția în cauză sunt depozitate cu respectarea unui nivel de securitate proporțional cu riscurile asociate accesului neautorizat la acestea.

Statele membre se asigură că colecționarii autorizați în temeiul primului paragraf de la acest alineat pot fi identificați în sistemele computerizate de înregistrare a datelor menționate la articolul 4. Colecționarii astfel autorizați trebuie să țină un registru cu toate armele de foc deținute și clasificate în categoria A, care să fie accesibil autorităților naționale competente. Statele membre instituie un sistem de monitorizare adecvat vizând toți colecționarii astfel autorizați, luând în considerare toți factorii relevanți.

(4) Statele membre pot acorda autorizații armurierilor sau intermediarilor, în cadrul activității lor profesionale respective, pentru achiziționarea, fabricarea, dezactivarea, repararea, furnizarea, transferul și deținerea de arme de foc, de componente esențiale și de muniție clasificate în categoria A, sub rezerva unor condiții stricte privind securitatea.

(5) Statele membre pot autoriza muzeele să achiziționeze și să dețină arme de foc, componente esențiale și muniție clasificate în categoriile A și B, sub rezerva unor condiții stricte privind securitatea.

(6) Statele membre pot autoriza practicanții de tir sportiv să achiziționeze și să dețină arme de foc semiautomate clasificate la punctele 6 și 7 din categoria A, sub rezerva următoarelor condiții:

- (a) o evaluare satisfăcătoare a informațiilor pertinente care decurg din aplicarea articolului 5 alineatul (2);
- (b) furnizarea unei dovezi că practicantul de tir sportiv respectiv se antrenează în mod activ sau participă la competiții de tir sportiv recunoscute de către o organizație de tir sportiv recunoscută în mod oficial în statul membru respectiv sau de către o federație de tir sportiv consacrată la nivel internațional și recunoscută în mod oficial; și

- (c) furnizarea unui certificat din partea unei organizații de tir sportiv recunoscute în mod oficial care să confirme că:
- (i) practicantul de tir sportiv este membru al unui club de tir și practică tirul sportiv în mod regulat în cadrul acestuia de cel puțin 12 luni; și
 - (ii) arma de foc în cauză îndeplinește cerințele necesare pentru o disciplină de tir sportiv recunoscută de o federație de tir sportiv consacrată la nivel internațional și recunoscută în mod oficial.

În ceea ce privește armele de foc clasificate la punctul 6 din categoria A, statele membre care au un sistem militar bazat pe serviciul militar general și în care este instituit, în ultimii 50 de ani, un sistem de transfer al armelor de foc de uz militar către persoanele care părăsesc armata după îndeplinirea atribuțiilor lor militare pot autoriza respectivele persoane, în calitatea lor de practicanți de tir sportiv, să păstreze o armă de foc utilizată pe perioada serviciului lor militar obligatoriu. Autoritatea publică competentă în cauză transformă armele de foc respective în arme de foc semiautomate și verifică în mod periodic că persoanele care utilizează astfel de arme de foc nu reprezintă un risc pentru siguranța publică. Se aplică dispozițiile prevăzute la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(7) Autorizațiile emise în temeiul prezentului articol se reexaminează periodic, la intervale care nu depășesc cinci ani.”

7. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Autorizațiile de deținere a armelor de foc se reexaminează periodic, la intervale care nu depășesc cinci ani. O autorizație poate fi reînnoită sau prelungită în cazul în care condițiile pe baza cărora a fost acordată sunt îndeplinite în continuare.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Statele membre pot decide să confirme, să reînnoiască sau să prelungească autorizațiile pentru armele de foc semiautomate încadrate la punctul 6, 7 sau 8 din categoria A pentru o armă de foc care a fost clasificată la categoria B și achiziționată legal și înregistrată înainte de 13 iunie 2017, cu condiția respectării celorlalte condiții stabilite în prezenta directivă. Statele membre pot, de asemenea, să permită achiziționarea acestor arme de foc de către alte persoane autorizate de statele membre în conformitate cu prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme (JO L 137, 24.5.2017, p. 22).”

8. La articolul 8, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care un stat membru interzice sau supune unei autorizări achiziționarea și deținerea pe teritoriul său a unei arme de foc clasificate în categoria B sau C, acesta informează celelalte state membre, care introduc mențiuni speciale în acest sens pe orice permis european de armă de foc pe care îl eliberează pentru o asemenea armă de foc în temeiul articolului 12 alineatul (2).”

9. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

(1) Regimul achiziției și deținerii de muniție este identic cu acela al deținerii de arme de foc cărora le este destinată muniția.

Achiziția încărcătoarelor pentru armele de foc semiautomate cu percuție centrală care pot conține mai mult de 20 de cartușe sau mai mult de 10 cartușe în cazul armelor de foc cu țeavă lungă este permisă doar persoanelor care primesc o autorizație în temeiul articolului 6 sau o autorizație care a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).

(2) Armurierii și intermediarii pot refuza să finalizeze orice tranzacție pentru achiziția de muniție completă sau de componente de muniție pe care o consideră în mod rezonabil suspectă din cauza naturii sau amplitudinii sale și raportează autorităților competente orice încercare de realizare a unei astfel de tranzacții.”

10. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 10a

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că dispozitivele echipate cu un tub de cartuș care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau muniție pirotehnică de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active nu pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

(2) Statele membre încadrează la categoria armelor de foc dispozitivele echipate cu un tub de cartuș care sunt proiectate numai pentru a trage gloanțe oarbe sau muniție pirotehnică de semnalizare sau pentru a expulza substanțe iritante sau alte substanțe active și care pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc specificații tehnice ale armelor de alarmă și ale armelor de semnalizare fabricate sau importate în Uniune la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective, pentru a se asigura faptul că aceste arme nu pot fi transformate pentru a expulza o alice, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2). Comisia adoptă primul astfel de act de punere în aplicare până la 14 septembrie 2018.

Articolul 10b

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru verificarea de către o autoritate competentă a dezactivării armelor de foc, pentru a se asigura că modificările aduse unei arme de foc o transformă în mod ireversibil, în ceea ce privește toate componentele esențiale, într-o armă nefuncțională și care nu se pretează la îndepărtări, înlocuiri sau modificări care ar permite reactivarea în orice mod a armei de foc. În contextul acelei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat și a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc și aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc standarde și tehnici de dezactivare, pentru a se asigura că toate componentele esențiale ale unei arme de foc devin definitiv nefuncționale și că nu pot fi îndepărtate, înlocuite sau modificate astfel încât arma de foc să poată fi reactivată în vreun fel. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(3) Actele de punere în aplicare menționate în alineatul (2) nu se aplică armelor de foc dezactivate înainte de data aplicării respectivelor acte de punere în aplicare, cu excepția cazului în care aceste arme de foc sunt transferate într-un alt stat membru sau sunt introduse pe piață ulterior acelei date.

(4) Statele membre pot să notifice Comisiei în termen de două luni de la 13 iunie 2017 standardele și tehnicile lor naționale de dezactivare aplicate înainte de 8 aprilie 2016, prezentând motivele pentru care nivelul de siguranță asigurat de aceste standarde și tehnici naționale de dezactivare este echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei (*), astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016.

(5) În cazul în care statele membre notifică Comisia în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, Comisia adoptă, cel târziu la 12 luni după notificare, acte de punere în aplicare pentru a decide dacă standardele și tehnicile naționale de dezactivare astfel notificate au asigurat dezactivarea armelor de foc la un nivel de securitate echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403, astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 13b alineatul (2).

(6) Până la data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (5), toate armele de foc dezactivate în conformitate cu standardele și tehnicile naționale de dezactivare aplicate înainte de 8 aprilie 2016 respectă, atunci când sunt transferate în alt stat membru sau introduse pe piață, specificațiile tehnice pentru dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403.

(7) Armele de foc dezactivate înainte de 8 aprilie 2016 în conformitate cu standardele și tehnicile naționale de dezactivare considerate că asigură un nivel de securitate echivalent cu cel asigurat de specificațiile tehnice pentru

dezactivarea armelor de foc prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403, astfel cum era aplicabil la 8 aprilie 2016, se consideră a fi arme de foc dezactivate inclusiv în cazul în care sunt transferate în alt stat membru sau introduse pe piață după data aplicării actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (5).

(*) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403 al Comisiei din 15 decembrie 2015 de elaborare a unor orientări comune privind standardele și tehnicile de dezactivare, pentru a garanta că armele de foc dezactivate sunt în mod ireversibil nefuncționale (JO L 333, 19.12.2015, p. 62)."

11. În titlul capitolului 3, cuvântul „Comunitate” se înlocuiește cu cuvântul „Uniune”.

12. La articolul 11, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 12, armele de foc pot fi transferate dintr-un stat membru în altul doar conform procedurii prevăzute la prezentul articol. Această procedură se aplică și în cazul transferurilor de arme de foc efectuate în temeiul unui contract la distanță, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE.”

13. La articolul 12, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În pofida alineatului (1), vânzătorii și persoanele care realizează reconstituiri istorice, pentru armele de foc clasificate în categoria C, și sportivii de tir, pentru armele de foc clasificate în categoria B sau C și armele de foc clasificate în categoria A pentru care a fost acordată o autorizație în temeiul articolului 6 alineatul (6) sau pentru care autorizația a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a), pot deține, fără autorizația prealabilă menționată la articolul 11 alineatul (2), una sau mai multe arme de foc în timpul unei călătorii în două sau mai multe state membre în scopul practicării activităților lor, cu condiția:

(a) să posede un pașaport european pentru arme de foc în care să fie înscrise armele respective; și

(b) să fie în măsură să dovedească motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a altei dovezi privind activitățile de vânatoare, tir sportiv sau reconstituire istorică la care participă în statul membru de destinație.”;

(b) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, derogarea respectivă nu se aplică pentru călătoriile într-un stat membru care, în temeiul articolului 8 alineatul (3), fie interzice achiziționarea și deținerea armei de foc respective, fie solicită o autorizație în acest scop. În acest caz, va fi aplicată o mențiune expresă pe permisul european pentru arme de foc. Statele membre pot, de asemenea, să refuze aplicarea acestei derogări în cazul armelor de foc clasificate în categoria A pentru care a fost acordată o autorizație în temeiul articolului 6 alineatul (6) sau pentru care autorizația a fost confirmată, reînnoită sau prelungită în temeiul articolului 7 alineatul (4a).”

14. La articolul 13, se adaugă următoarele alineate:

„(4) Folosind mijloace electronice, autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații referitoare la autorizațiile acordate pentru transferul de arme de foc către un alt stat membru și de informații referitoare la refuzurile de acordare a autorizațiilor în conformitate cu articolele 6 și 7 din motive de securitate sau legate de credibilitatea persoanei vizate.

(5) Comisia prevede un sistem pentru schimbul de informații menționat în prezentul articol.

Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 13a, pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea mecanismelor detaliate necesare pentru schimbul sistematic de informații prin mijloace electronice. Comisia adoptă primul act delegat de acest fel până la 14 septembrie 2018.”

15. Articolul 13a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13a

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 alineatul (5) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 13 iunie 2017.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13b

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*). Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

17. La articolul 15 alineatul (1), cuvintele „ale Comunității” se înlocuiesc cu cuvintele „ale Uniunii”.

18. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Până la 14 septembrie 2020, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, inclusiv o verificare a adecvării dispozițiilor sale, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative privind, în special, categoriile de arme de foc din anexa I și aspecte legate de punerea în aplicare a sistemului pentru pașaportul european pentru arme de foc, de marcaj și de impactul noilor tehnologii, cum ar fi imprimarea 3D, de utilizarea codului QR și de utilizarea identificării prin radiofrecvență (RFID).”

19. Anexa I se modifică după cum urmează:

1. Secțiunea II se modifică după cum urmează:

(a) partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul prezentei directive, armele de foc se clasifică în următoarele categorii.”;

(b) punctul A se modifică după cum urmează:

(i) partea introductivă se elimină;

(ii) la categoria A, se adaugă următoarele puncte:

„6. Arme de foc automate care au fost transformate în arme de foc semiautomate fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (4a).

7. Oricare dintre următoarele arme de foc semiautomate cu percuție centrală:
 - (a) arme de foc cu țeavă scurtă care permit lansarea a peste 21 de cartușe fără reîncărcare, în cazul în care:
 - (i) un încărcător cu o capacitate de peste 20 de cartușe face parte din arma de foc respectivă; sau
 - (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 20 de cartușe;
 - (b) arme de foc cu țeavă lungă care permit lansarea a peste 11 cartușe fără reîncărcare, în cazul în care:
 - (i) un încărcător cu o capacitate de peste 10 cartușe face parte din arma de foc; sau
 - (ii) în aceasta este inserat un încărcător detașabil cu o capacitate care depășește 10 cartușe.
8. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă (adică arme de foc concepute inițial pentru tragere de la nivelul umărului) a căror lungime poate fi redusă la mai puțin de 60 cm fără ca acestea să își piardă funcționalitatea, cu ajutorul unui pat rabatabil sau telescopic sau al unui pat ce poate fi demontat fără a folosi unelte.
9. Orice arme din această categorie care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.”;

(iii) categoria B se înlocuiește cu următorul text:

„Categoría B – Arme de foc supuse autorizării

1. Arme de foc cu țeavă scurtă cu repetiție.
2. Arme de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție centrală.
3. Arme de foc cu bătaie scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, cu o lungime totală sub 28 cm.
4. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de trei cartușe în cazul armelor de foc cu percuție pe ramă și mai mult de trei, dar mai puțin de 12 cartușe în cazul armelor de foc cu percuție centrală.
5. Arme de foc semiautomate cu țeavă scurtă, altele decât cele enumerate la punctul 7 litera (a) din categoria A.
6. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă enumerate la punctul 7 litera (b) din categoria A ale căror încărcătoare și camere nu pot conține împreună mai mult de trei cartușe, al căror încărcător este detașabil sau pentru care nu poate fi garantată imposibilitatea transformării, cu ajutorul unor unelte obișnuite, în arme ale căror încărcătoare și camere pot conține împreună mai mult de trei cartușe.
7. Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție și semiautomate cu țeavă netedă care nu depășește 60 cm.
8. Orice arme de foc din această categorie, care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.
9. Arme de foc semiautomate pentru uz civil, care seamănă cu armele cu mecanisme automate, altele decât cele enumerate la punctele 6, 7 sau 8 din categoria A.”;

(iv) categoria C se înlocuiește cu următorul text:

„Categoría C – Arme de foc și arme care fac obiectul declarării

1. Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție, altele decât cele menționate la categoria B punctul 7.
2. Arme de foc cu țeavă lungă cu tragere foc cu foc prin țeavă spiralată.
3. Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă, altele decât cele enumerate la categoria A sau B.
4. Arme de foc cu țeavă scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție anulară, de o lungime totală mai mare sau egală cu 28 cm.

5. Orice arme de foc din această categorie care au fost transformate în arme cu muniție oarbă, pentru a expulza substanțe iritante, alte substanțe active sau muniție pirotehnică sau care au fost transformate în arme de spectacol sau acustice.
6. Arme de foc clasificate în categoria A sau B sau în prezenta categorie care au fost dezactivate în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2403.
7. Arme de foc cu țeavă lungă cu tragere foc cu foc prin țeavă netedă introduse pe piață la 14 septembrie 2018 sau ulterior datei respective.”;

(v) categoria D se elimină;

(c) punctul B se elimină.

2. Secțiunea III se înlocuiește cu următorul text:

„III. În sensul prezentei anexe, nu sunt incluse în definiția armelor de foc obiectele care corespund definiției, dar care:

- (a) sunt concepute în scopul de alarmare, semnalizare, protejare, abataj, pescuit cu harpon sau în scopuri industriale sau tehnice, cu condiția să nu poată fi utilizate decât în acel scop;
- (b) sunt considerate drept arme antice în măsura în care nu au fost incluse în categoriile prevăzute în partea II și li se aplică legislația națională.

Până la coordonarea la nivelul Uniunii, statele membre pot aplica legislațiile lor naționale în ceea ce privește armele de foc enumerate în prezenta parte.”

20. În anexa II, litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) mențiunile:

«Dreptul de a efectua o călătorie în alt stat membru cu una sau mai multe arme clasificate în categoria A, B, C sau D, menționat în prezentul permis, face obiectul uneia sau al mai multor autorizații corespunzătoare prealabile din partea statului membru vizitat. Aceste autorizații pot fi înscrise în permis.

Autorizația prealabilă prevăzută anterior nu este, în principiu, necesară pentru a efectua o călătorie cu o armă de foc clasificată în categoria C în scopul de a practica vânătoarea sau de a realiza o reconstituire a unui eveniment istoric, sau cu o armă clasificată în categoria A, B sau C în scopul de a practica tirul sportiv, cu condiția ca persoana care efectuează călătoria să fie în posesia unui permis de armă și să poată prezenta motivul călătoriei.»

În cazul în care un stat membru a informat celelalte state membre, conform articolului 8 alineatul (3), că deținerea anumitor arme de foc clasificate în categoria B sau C este interzisă sau supusă autorizării, se adaugă una dintre mențiunile următoare:

«O călătorie în ... [statul (statele) în cauză] cu arma ... (identificare) este interzisă.»

«O călătorie în ... [statul (statele) în cauză] cu arma ... (identificare) este supusă autorizării.»

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 septembrie 2018. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 4 alineatul (3) și articolului 4 alineatul (4) din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, până la 14 decembrie 2019. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

(3) Atunci când statele membre adoptă aceste acte în temeiul alineatelor (1) și (2), acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(4) În pofida alineatului (1), statele membre pot, în ceea ce privește armele de foc achiziționate înainte de 14 septembrie 2018, să suspende obligația de a declara armele de foc clasificate în categoria C punctele 5, 6 sau 7 până la 14 martie 2021.

(5) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 17 mai 2017.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
C. ABELA
